

תת"ע 1397/08 - שוקר ערן אביחי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 1397-08-19 מדינת ישראל נ' שוקר ערן אביחי
תיק חיצוני: 90118885343

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
ה המבקש	שוקר ערן אביחי
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק-דין אשר ניתן נגד המבוקש ביום 19.3.10.3, בהעדר התביעות לדין הקרה אשר נקבע בעניינו.
- המבקר הורשע בהעדרו בעבירה אשר יוכסה לו בכתב האישום ולפיה נаг ביום 18.10.3. בשעה 17:53 בצומת שד' בגין מלחם ואקסודוס באשקלון ולא צית לאור האדם שהוא ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני העצירה, זאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
- בגזר הדין הושת על המבוקש קנס בסך של 1500 ל"נ, כפי הקבוע בצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002, ביחס לעבירה בה הורשע.
- טענת המבוקש, לא קיבל את הזמנה לדין, זאת חרף בקשתו להישפט ומכאן בקשתו ל לבטל פסק-דין. עוד טען המבוקש, כי הדוח נתן לו "שלא כראוי ובנסיבות שמצדיקות את ביטולו".
- لتיק הוגשה תגובת המשיבה והתנגדותה לבקשתו, נוכח קיום אישור מסירה המעיד כי המבוקש הזמין לדין אולם לא דרש הזמנה ובהעדר טעמי הגנה.
- בהתאם לרע"פ 9142/01 סוראי איטליה ואח' נ' מדינת ישראל (2.10.13) החלטתי לדון בבקשתו שלא בנסיבות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם כאמור על הכתב.

דין

- בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, אם קיימת סיבה מוצדקת לאו התביעות הנאשם לדין או אם אי

עמוד 1

ביטול פסק הדין יגרום עייפות דין לנאשם.

8. ביחס לטענה בדבר אי המזאת ההזמנה לדין, הרי שבוחנת אישור המסירה הקיימים בתקין מעלה, כי הזמנה לדין נשלחה אל המבקש בדואר רשום, אל כתובתו, אולם חזר מן הטעם "לא נדרש".

9. בתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשנ"ד-1974 נקבעה חזקת המסירה החלה בעבירות כדוגמת העבירה בה הורשעה המבקש ולפיה:

"בעבירות תעבורה שעלייה חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבו".

10. הפסיקה אף היא קבעה, כי מקום בו נאשם לא דרש את דבר הדואר ניתן לראות בכך המזאה כדין וראו תת"ע 6057-12-11 (אשד') בכר נ' מדינת ישראל (10.7.12) שם:

"מדובר בעבירה מסווג בריית משפט המבקש ביקש להישפט פעיל בחוסר מעש, לא לקח את הדואר ובנסיבות אלה ומכל האמור לעיל, אין לראות בכך כל הצדקה לעייפות דין ולביטול פס"ד".

וראו גם החלטת כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 7862/13 ג'סאן אבו אלמלפל נ' מדינת ישראל (20.11.13).

11. בענייננו, המבקש כאמור נמנע מלקלב את ההזמנה לדין, בכך שלא דרש את דבר הדואר אשר נשלח אליו כדין, בכך קמה החזקה כי ההזמנה לדין הומצאה לו כדין וחרף זאת לא טרח המבקש להתייצב למשפטו.

12. משך ובהתאם לסעיף 240 (א) (2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ומאחר וה המבקש זומן כדין ולא התיציב, הרי שרואים אותו כמו שהודה בכל העבודות אשר נטענו בכתב האישום וניתן לשופטו בהuder, כפי שגם נעשה.

13. לבקשתו ניתן איפוא יומו ונותר כעת לבחון, האם באו ביטול פסק-דין חרף זימונו כדין, יגרם לבקשת עייפות דין.

14. המבקש לא העלה כל טענות הגנה בבקשתו ואף לא תמן בבקשתו בתצהיר.

15. אף אם אין כי ישנן בידי המבקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה

המייחסת לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבוקש להתייצב לדין ולטעון טענותיה ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט אדמוני לוי (בדימוס) בرع"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם:

"אם היו בידי המבוקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מההעברות שיותסו לו, הייתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראותו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו...".

וראו גם רעפ 2282/07 דניאל דגן נ' מדינת ישראל (14.3.07), שם:

"...לענין הבקשה לביטול פסק-הדין, צדק בית-המשפט לטעורה בכך שדחה את הבקשה. פסק הדין ניתן שלא בנסיבות המבוקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. העובה כי המבוקש לא הגיע לדין ולא הודיע על כך לבית-המשפט עקב מחלטתו, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק דין..."

.16. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבוקש מלמדת כי מדובר בעונש כפי הבהירה (לפי צו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) ולא מעבר לכך, זאת חרף אי התיעצבותו.

.18. לפיכך ובמלול הנسبות מעלה, לא מצאתו כי יגרם למבקר, אשר זומן כדין, עיוה דין באירוע ביטול פסק דין ומשכך, אני מורה כי פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבוקש ביום 18.10.3. יותר על כנו.

הזכירות תשליך החלטתי לצדדים.

זכות ערעור דין.

